

POSUDEK

Autor: Terezie Remencová

Název oponované práce: Péče o vdovy a sirotky v Hebrejské bibli

Oponent: ThDr. Pavla Damohorská, Th. D.

Předložená bakalářská práce si klade za cíl zpracovat téma dvou sociálně znevýhodněných skupin, tj. vdov a sirotků v tzv. Starém zákoně. Autorka podává soubor biblických citací obsahujících zmínky o těchto dvou skupinách a uvádí jejich textové znění ve vybraných překladech Bible i ve svém vlastním překladu. Délka práce odpovídá, dle mého názoru, požadavkům na bakalářskou práci. Práce obsahuje poznámkový aparát i seznam použitých pramenů a literatury. Je třeba ocenit, že autorka pracuje s cizojazyčnou literaturou a sama překládá zvolené biblické pasáže. Obsahová stránka práce však není, dle mého názoru, zpracována s dostatečnou pozorností. Níže uvádím důvody, jež mne k tomuto přesvědčení vedou.

V celé práci se objevují problémy s formulací napsaného textu. Jsme toho svědky již na prvních stránkách, když v rámci tzv. Abstraktu hovoří autorka o „významu“ nikoliv o „cíli“ práce. V klíčových slovech se pak objevují výrazy „Starý zákon“, od jehož použití se na úvodních stránkách autorka sama distancuje a dále pak „křesťanství“, jehož důležitost při komparaci překladů vybraných textů není, podle mne, v práci dostatečně vyjádřena.

Ač autorka hovoří již v Abstraktu o zpracování práce z hlediska metodiky tradice homiletických příprav CČSH, považuji za nutné tuto metodiku více rozvést v tzv. Úvodu. Rovněž by úvodní slova práce měla být věnována vysvětlení důvodů, proč byla pro komparaci zvolena uvedená díla a také je znovu uvést.

Celou práci provází, jak již jsem naznačila výše, nedostatečná pozornost věnovaná formulaci i způsobu zpracování uvedených textů. Autorka v jednom z nadpisů hovoří například o „kulturním původu vdovy a sirotka“, což považuji za poněkud zavádějící vyjádření. První kapitoly hovoří o stvoření muže a ženy, na s. 12 je uvedena stať o králi, ale v obou případech je třeba dostatečně objasnit, proč jsou tyto kapitoly vzhledem k tématu důležité. Stejně tak autorka následně pojednává o tématu truchlení. Opět by bylo dobré tuto kapitolu lépe formulovat vzhledem ke zvolenému tématu, jinak text působí dojmem, že se tzv. „skáče z tématu na téma“. Na s. 13 chybí odkaz u tvrzení, že u: „U Peršanů, Řeků i Židů se setkáváme s výroky, v nichž muži děkují za to, že nebyli stvořeni jako ženy.“ Toto tvrzení by mělo být rovněž podpořeno odkazem na některé konkrétní výroky. Navíc ne všechna negativně formulovaná díkůvzdání či požehnání byla zaměřena na ženy.

Základem práce jsou biblické verše obsahující výroky o vdovách a sirotcích. Není mi jasné, proč jsou v tabulce, jež by měla být spíše přílohou práce, uvedeny také citace z Nového zákona, když o nich autorka v následujícím textu nepíše. Následující statě pojednávající o verších z Tanachu pak skutečně postrádají úvodní metodiku, dle níž by se čtenář orientoval, dle jakého klíče je výklad podáván. Metodika homiletické tradice CČSH ve vlastním textu není explicitně vyjádřena. Byť považuji tzv. prorockou část za nejlépe zpracovanou, možná by bývalo bylo lepší, kdyby se autorka zaměřila například pouze na ni a následně porovnávala s ostatními částmi Tanachu či naopak. Bylo by také možné se soustředit například pouze na citace z jedné biblické knihy. To by ovšem znamenalo změnu názvu celé práce. Vycházím nicméně z předpokladu, že by pak autorka měla více času na formulaci kapitol práce.

Naopak za pozitivní rys práce pokládám autorčinu pozornost věnovanou hebrejskému znění textu. Rovněž oceňuji autorčin překlad výrazu „ger“ ve smyslu „přistěhovalec“, byť se s názorem, že by se mohlo jednat také o konvertitu, neztotožňuji. I zde ale opět postrádám poznámku o zdůvodnění tohoto překladu, což je opět škoda.

Autorka prokázala schopnost pracovat s cizojazyčnou literaturou i s hebrejským textem, což je nezbytné ocenit. Text práce ale není, dle mého názoru, dostatečně formulačně zpracován, proto v některých případech vzbuzuje dojem, že práce byla zpracována tzv. „narychlo“ a místy může dokonce působit dojmem chaosu. Za zcela nedostačující považuji Závěr práce, který by si zasloužil daleko větší rozvedení výsledků komparační práce a jejich význam včetně avizovaného pohledu homiletické metodiky ČČSH. O nedostacích Úvodu jsem již hovořila výše.

Zvolené téma odpovídá teologickému zaměření fakulty, není však, dle mého názoru, zpracováno po formulační a částečně i obsahové stránce dostatečně, což je velká škoda, neboť autorka prokázala potenciál pracovat s texty v původním znění. Z tohoto důvodu hodnotím práci jako „dobrou“.

V Praze dne 31. 8. 2021

ThDr. Pavla Damohorská, Th. D.